

Påve Franciskus besökte Sverige och jag var där!

Måndagen den 31 oktober kom påve Franciskus till Sverige. Påvens besök görs med anledning av att katoliker och lutheraner tillsammans uppmärksammar 500-årsminnet av reformationen. Han har bjudits hit av Svenska Kyrkan. Syftet med besöket är att fokusera på det katoliker och lutheraner har gemensamt och inte på våra olikheter.

2016-12-09

Redan två dagar före påvens ankomst till Lunds flygplats kom jag med tåg till Malmö. Där skulle jag bo på Altona, ett studenthem för kvinnor som drivs av organisationen Opus Dei. Första dagen gick mest åt att lära känna andra som bodde där och dagen därpå tillbringade jag med att lära känna staden lite grann.

Under dessa två dagar kom det ständigt nya personer som skulle bo där då alla inte kunde komma samtidigt. Jag blev väldigt trevligt och väl bemött och såg jättemycket fram emot att få se påven.

Morgonen den 31 oktober satt jag förvåntansfullt inne på Altona och kunde fortfarande inte förstå att jag var i Malmö och att jag skulle få se

påven live under det ekumeniska eventet samma dag.

Vi åkte två stationer med tåg till Malmö Arena där eventet skulle äga rum. Vid ingången kroppsvisiterades jag och flera tusen andra besökare innan vi fick träda in i arenan. Biljetter och ID kontrollerades och varken mat eller dryck fick medhavas på eventet. Vid ingången till själva salen delades program och små träkors att hänga runt halsen ut.

Väl inne letade jag upp min plats i mitten av arenan, längst sidogången. Scenen var placerad så att alla besökare kunde se den och hade formen av ett kors, med blommor på kanterna.

Eventet var uppdelat i fyra delar:

Den första delen bestod mestadels av sång där publiken fick vara medverkande och var tänkt som en sort underhållning. Under tiden

anlände påven till Lund, och träffade bland annat kungafamiljen.

Andra delen var en direktsändning på stora skärmar av den ekumeniska gudstjänsten i Lunds domkyrka dit allmänheten inte fick komma. Jag kände sig nästan som om jag var där – jag var inte bara en åskådare. Människorna inne på Malmö Arena knäböjde, sjöng och svarade på det som sades, precis som om de varit närvarande i domkyrkan.

Påve Franciskus och Lutherska världsförbundets Munib Younan undertecknade ett dokument med fem åtaganden, så kallade ekumeniska imperativ, som talar om bland annat enhet och öppenhet och om att man ska vittna tillsammans om gud ”genom tjänst i världen och för medmänniskan”.

Efter gudstjänsten begav sig påven till Malmö Arena där han skulle var “höjdpunkten” på eventet.

Undertiden pågick **del tre** med mer sång, uppvisningar och bön.

Slutligen anlände påven tillsammans med högsta ledaren för lutheranerna. Han kördes med en liten minibil längsmed sidogången, med vakter från alla håll. Det gjorde det ganska svårt att ta en bild på honom, särskilt i kombination med att bilen körde rätt så snabbt (fast väldigt långsamt för att vara en bil). Som sagt var, så satt jag längst ut på raden av stolar, närmast sidogången. Detta innebär att påven åkte förbi alldeles intill mig.

Jag, Marta, stod en till två (har lite svårt att bedöma avstånd) meter ifrån påven! Kan någon fatta det?! Nej, det går inte, det är fullkomligt ofattbart!!!

Nästkommande dag var det dags för mässan som flera tusen katoliker hade väntat på. Den leddes av påven Franciskus tillsammans med ett tiotal

präster och ägde rum på Swedbank Stadion.

Vi promenerade dit på cirka en halvtimme, då stadion inte ligger långt från Altona. Staden såg ut precis som vanligt och man var tvungen att komma nära stadion för att upptäcka att något var på gång. Längst vägen stod det parkerade bussar med loggor från Sverige, men även andra delar av Norden. Och kom man ännu närmare upptäcker man strax de enorma köer som ledde mot ingångarna. Jag ställde mig i kö L och stod där lydigt tills den hade minskat i sin längd rejält, men det var fortfarande långt kvar till slutet på den. Som tur vad kom en vänlig funktionär och rådde oss att istället flytta till kö K som han ansåg vara betydligt kortare. Jag lydde hans råd. Och tur det, för precis när jag hade kommit in på stadion (efter att ha gått igenom en säkerhetskontroll)

hörde jag jublet från människor.
Påven hade anlänt!

Jag hade hört att man inte längre skulle få komma in efter att påven anlänt och jag hörde att det fanns folk som inte längre fick komma in, så jag hade verkligen tur som hann in i tid! Kanske var det funktionärens förtjänst? Kanske hade jag inte hunnit in om han inte hade tipsat mig, och andra i kön om att flytta till en annan kö.

Altaret fick inte stå på gräset i mitten av stadion eftersom Malmö FF skulle spela en till match där och gräset behövdes bevaras i gott skick till dess, så man hade byggt en plattform där det istället skulle stå på en av kortsidorna.

När påven åkte in på stadion med sin minibil, skyndade jag mig fram till första raden för att försöka ta en bild på påven eller, om jag har tur, skaka hand med honom. Jag lyckades filma

när påven var som närmast platsen där jag stod.

Tanken på att Franciskus går fram till de allra minsta och svagaste får mig glömma att jag inte fått skaka hand med honom, glädja mig av att jag fått se honom på nära håll och ännu mer hålla fast vid min övertygelse – påven Franciskus är en stor människa som vi bör efterlikna i våra handlingar!

Dagen efter, klockan 9:31 tog jag tåget hem till Stockholm, men i min packning hade jag, förutom det jag hade haft med till Malmö, inte bara ett träkors och en bunt med papper, utan även en massa upplevelser som kommer vara kvar i mitt minne för alltid.

av Marta Faryna, klass 7,

för Skoltidningen

Marta Faryna, klass 7

S:t Eriks katolska skola. Skoltidningen

pdf | Dokument automatiskt skapad
från [https://dev.opusdei.org/sv-se/
article/pave-franciskus-besokte-sverige-
och-jag-var-dar/](https://dev.opusdei.org/sv-se/article/pave-franciskus-besokte-sverige-och-jag-var-dar/) (2025-08-06)